

3131 - 313/22

313/22

Amicul Tinerimii

 A decorative header featuring a sun on the left, an open book in the center, and a lit candle on the right. The title "Amicul Tinerimii" is written in a large, ornate, gothic-style font across the middle.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

(L. de Foyer.)

Inv. P. 1147 - 1955

Adăpost.

PUIU

de
ION DINESCU

Tăticule, visam un vis:
Că stam la geamul meu deschis.
Venise mama și-mi spunea
Că'n cer sunt flori, unde stă ea.
Mi-a spus să fiu cuminte mult,
Și'n tot ce-mi spui să te ascult.

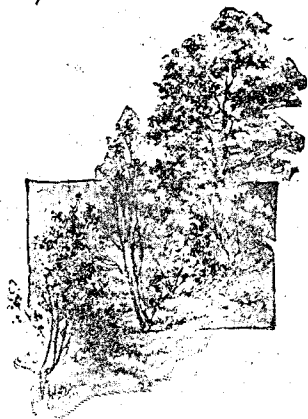
Ah! îmi vorbea așa de lîn —
M'a luat de braț, și-am vrut s'o țin,—
Dar ea s'a dus, și plâng de ea!
O, spune-mi, unde-i mama mea?
Aș vrea s'o văd, precum o știu
Când mă chema (nevrând să viu.)

De-ar fi acum să vină iar,
Nici nu m'ar mai chema măcar;
Am sta aci, am sta mereu
Nu mi-ar mar fi deloc prea greu.
Copiii singuri s'ar juca,
Cuminte eu aci aș sta.

Tăticule, nu e'n grădină?
De dimineață-aștept să vină.
Și uite-acum răsare luna
Văd și o stea, dar numai una
Steluța asta ce lucește
Tot ca mămica mă privește!

Cu rază albă argintie
La somn ea Puiule te'mbie.
Mămica ta ce te iubește,
E obosită, se-odihnește
Și vrea să faci tu nanii, nanii,
Prea fericiți să-ți fie anii.

PRIETENIA

Ce bine e când ai prieteni! Timpul trece mai lesne, viața e mai plăcută, lucrul e mai ușor. Un cor numai atunci poate fi încheiat când sunt mai mulți prieteni la un loc. Chiar și bu-

curia e mai dulce când o împarți cu un prieten, iar durerea mai ușor de suportat când prietenul e aproape.

Valoarea prieteniei este astfel zugrăvită de un înțelept scriitor și cugetător din vechime: „Mai bine doi decât unul, căci iau o plată cu atât mai bună pentru munca lor. Căci, dacă se întâmplă să cadă, se ridică unul pe altul; dar vai de cine este singur, și cade, fără să aibă pe altul care să-l ridice! Tot așa, dacă se culcă doi împreună, se încălzesc unul pe altul, dar cum are să se încălzească dacă e singur? Și dacă se scoală cineva asupra unuia, doi pot să-i stea împotriva; și funia împletită în trei nu se rupe ușor“.

S'ar putea zice că prietenia e cel mai dulce lucru lăsat aci pe pământ.

Prietenia este foarte mult prețuită de Creatorul și Conducătorul Universului. „Când sunt plăcute Domnului căile cuiva, îi face prieteni chiar și pe vrăjmașii lui“, pentru că „prietenul adevărat iubește oricând și în nenorocire ajunge ca și un frate“.

Pe un vapor ce străbătea Oceanul Atlantic, călătorii observară că între ei se găsea o femeie foarte nervoasă și nemulțumită, care era îngrijită cu multă atenție de un bărbat. Foarte mirați de răbdarea pe care el o arăta în aceste îngrijiri, călătorii intrară în vorbă cu el și aflară pentru ce se arăta atât de atent față de soția lui. Călătorul acesta avusese pe vremuri un post de mare răspundere la o întreprindere foarte bogată. Intr'o zi a fost acuzat că a făcut oarecari înșelăciuni. Toți prietenii lui de până atunci începură să-l ocolească și toți îl arătau cu degetul bănuelii. Era sdrobit. În timpul cercetărilor o singură persoană a mai avut încredere în el și l-a încurajat, soția lui. S'a descoperit mai târziu că nu avea nicio vină. Dar numai prietenia arătată de soția lui l-a sprijinit în tot timpul acela. Mai târziu soția lui s'a îmbolnăvit de nervi și avea nevoie de călătorii de acestea pe ocean. Nervozitatea ei era foarte plietisitoare. „Dar“, încheiă el, „mi-a fost sin-

gura prietenă pe lume atunci când eu eram în greutate, sunt dator să-i fiu cel mai credincios prieten, când ea este în aceste suferințe“.

Minunate exemple de prietenie curată găsim în vremurile trecute. O întreagă carte din Biblie ne arată frumusețea prieteniei dintre două femei: Rut și Naomi. O foarte frumoasă carte care merită să fie citită. Rut s'a legat cu atâta inimă de Naomi, că i-a zis: „Nu sta de mine să te las și să mă întorc dela tine! Încotro vei merge tu, voi merge și eu, unde vei locui tu, voi locui și eu; poporul tău va fi poporul meu, și Dumnezeul tău, va fi Dumnezeul meu; unde vei muri tu, voi muri și eu, și voi fi îngropată acolo. Facă-mi Domnul ce-o vrea, dar nimic nu mă va despărți de tine, decât moartea!“

Intre bărbați e vrednică de amintit prietenia dintre David și Ionatan. „Sufletul lui Ionatan s'a alipit de sufletul lui David și Ionatan l-a iubit ca pe sufletul din el... Ionatan a făcut legământ cu David, pentrucă-l iubea ca pe sufletul lui. A scos mantaua pe care o purta, ca s'o dea lui David; și i-a dat hainele sale, chiar sabia, arcu și încingătoarea lui“.

Intre Ioan Botezătorul și Mântuitorul s'a arătat o nobilă prietenie. O întâmplare din viață ne arată gradul acestei prietenii. În timp ce aderenții lui Ioan plecau dela el și se alipeau de Isus, unii voiau să facă pe Ioan să se despartă de Isus, dar el zise: „Cine are mireasă, este mire; dar prietenul mirelui, care stă și-l ascultă, se bucură foarte mult când aude glasul mirelui; și această bucurie, care este a mea, este deplină. Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micșorez“.

Dar prietenii omenesți pot să dea greș.

*„Dorind fericirea eu adeseori
Am legat gândul meu de ceva trecător;
Dar nici n'am ajuns idealul dorit
Și visul meu scump a nctat, a pierit“.*

O singură prietenie este sigură — a prietenului divin Hristos. „Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi. Voi sunteți prietenii mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu. Nu vă mai numesc robi, pentrucă robul nu știe ce face stăpânul său; ci v'am numit prieteni, pentrucă v'am făcut cunoscut tot ce am auzit dela Tatăl Meu“.

*„Isus doar rămâne la toți credincios
Etern Salvator, e numai El, Hristos“.*

Un alt prieten bun avem în cărțile pe cari acest înțelept Prieten ni le dăruiește: Biblia și

alte cărți inspirate. Importanța acestor prieteni credincioși ne este astfel descrisă: „Pentru cunoașterea înțelepciunii și învățaturii, pentru înțelegerea cuvintelor minții; pentru căpătarea învățăturilor de bun simț, de dreptate, de judecată și de nepărtinire; ca să dea celor neîncercați agerime de minte, tânărului cunoștință și chibzuință, — să asculte însă și înțeleptul, și își va mări știința și cel priceput, și va căpăta iscusință — pentru prinderea înțelesului unei

pilde sau al unui cuvânt adânc, înțelesul cuvintelor înțelepților și al cuvintelor lor cu tâlc“.

În fața unei bune prietenii stau și primejdiile. Sunt și prietenii rele. Vorbitorul de rău desbină pe amici iar prietenii rele strică obiceiurile bune.

Să căutăm cea mai bună prietenie, a acelor cari iubesc pe Hristos și îndeosebi prietenia lui Hristos căutând s'o cultivăm din toată inima.

D. Florea.

UN ADEVARAT VITEAZ

Războaiele între popoare oferă multe exemple de bravură și de sacrificiu de sine pentru apărarea altora. În conflictele și greutățile produse de războaie, se dau pe față caractere nobile și puternice, cari rămân ca modele vrednice de imitat și de alții.

Nici nu s'ar putea altfel, căci inimile mari și caracterele adevărate se pot dovedi numai în momente de grea cumpănă și în ocazii, când valoarea firii ome-

nești e pusă la grea cercare. Niciodată nu se prezintă însă, mai multe momente și mai multe ocazii de acestea decât în timp de stare de războiu.

Un brav luptător într'un războiu a fost prins de inamici cruzi și răzbunători, cari l-au condamnat la moarte. Pus la zid, spre a fi împușcat, i s'a poruncit să îngenunche, spre a fi executat în această poziție.

„Un adevărat ostaș nu îngenunche decât înaintea lui Dumnezeu“, răspunse luptătorul, — „voi puteți să mă ucideți, dar nu să mă îngenuncheați“.

În momentul următor, ciuruit de gloanțe, tânărul corp al ostașului în vârstă numai de 22 de ani căzu la pământ ca un stejar doborât, dar nu încovoiat.

Cât de mult ar trebui să ne gândim încă din anii copilăriei, că noi oamenii, toată durata vieții noastre, suntem în continuă stare de războiu spiritual cu poftele cărnii, cu ispitele lumii acesteia și cu puterile rele ale spiritelor întunecului. În acest războiu se oferă zilnic ocazii de dovedirea vitejiei și a unui caracter nobil și hotărât.

De aceea, când dușmanii curățeniei, ai păcii și ai binelui sufletelor tinere poruncesc cuiva să se plece în ascultare, spre a fi străpuns de săgețile poftelor și ale păcatului, tinerii și copiii să se formeze a răspunde cu hotărâre:

„Un copil sau tânăr creștin nu îngenunche decât înaintea lui Dumnezeu, spre a trăi o viață nobilă și curată în ascultare de poruncile Domnului“.

Iată, care este adevăratul viteaz și adevărata vitejie!

Spiritul profetic ne învață, că un adevărat creștin ar trebui să răspundă ispitei: „Prefer să mor, decât să săvârșesc o răutate sau un păcat“. Auzirăm, că viteazul acela a răspuns inamicilor săi: „Voi puteți să mă ucideți, dar nu puteți să mă îngenunchiați“.

Așa viteji ne trebuie în lupta vieții de credință. Și ei nici măcar nu trebuie să se teamă că vor muri, dacă vor dovedi un asemenea caracter. Acestora li se va întâmpla, după cum s'a întâmplat lui Isaac. Dovedindu-se din toată inima gata să fie adus jertfă la porunca lui Dumnezeu dată tatălui său Abraam, Isaac nu a trebuit să moară ci a fost ridicat spre o lungă și binecuvântată viață de pe altarul, asupra căruia se întinsese atât de voios și cu atâta ascultare de porunca divină.

„Știe Domnul să scape din ispite pe temătorii de Dumnezeu, iar pe nedrepti să-i păstreze spre a fi pedepsiți la ziua judecății“.

Ștefan Demetrescu

RUGA UNUI COPIL

de Zaharia Stancu

*Când e să văd un lucru rău,
Tu, inger care-mi ești aproape,
Inchide-mi ochii și-mi coboară
Perdea de neguri peste pleoape.*

*De e să spun o vorbă grea,
Grăbește-te și-astupă-mi gura,
Și dac'apuc pe drum urît,
Impiedecă-mi, în mers, făptura.*

*Că vreau să mă păstrez curat
Ca floarea'n rouă, ca izvorul;
Și sufletul să-l simt, în mine,
Plutind mai sus de lut, ca norul.*

rep.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Pocăință

de

R. Gh. Darie

*In valurile umbrei pierd, —
Cum ar pieri în ceață, —
Speranțele, și 'ncep să cred
Că nu te-oi vedea 'n față.*

*Atunci, iubit Mântuitor,
Te chem, revino iară,
Balsamul scump alinător
In sufletu-mi coboară.*

*Voesc, prin harul Tău divin,
Să simt a Ta ființă;
Ca un copil să mă închin
Păstrând sfânta credință.*

*Dar uneori, Te 'nchizi în zări;
Și 'n noapte singur plâng.
Nu pot să cred că 'n depărtări
Rămâi când eu mă stâng.*

*Aud apoi un glas ușor,
Iar mâna Ta curată
Imi șterge lacrimi de dor —
Și-mi ești de-a-pururi Tată.*

Vorba e de argint, tăcerea de aur

Frumusețea

Un cuvânt către fete.

În adevăratul sens, frumusețea ar trebui să fie nevinovăția și nevinovăția să fie frumusețea; în lume însă lucrurile sunt văzute altfel... Frumusețea este subînțeleasă frumuseții corpului: niște ochi de porumbiță, niște obraji ca laptele și sângele, având farmecul acelei păsări care, după cum scriu poeții smintiți, dau ochilor de porumbiță o privire fascinantă și obrazilor atracție. Nevinovăția, care locuiește în inimă și este o configurație cerească, iubește să trăiască curat și onest în gândire și fapte. Însă ea nici nu este luată în seamă. După frumusețe aleargă fetele, și doresc să aibă acel farmec seducător.

Ce este frumusețea corpului? Este numai o frumusețe aparentă pe a cărei strălucire o inimă nobilă nu poate pune mult preț. Nu tu ți-ai însușit-o, și nici nu ți-ar fi cu putință să o menții. Doi, trei ani, și ea dispare.

Nu frumusețea va contribui la bunul trai într'un cămin. Cu obrăjiori ca laptele și sângele, nu vei putea face o mâncare mai bună, cu ochi de porumbiță, nu vei putea spăla și pieptăna mai bine copilul tău, că doar vieța casnică nu se petrece în lună, ci în cămin. De asemenea, nu frumusețea este aceea care trezește adevărata iubire. Ea poate într'adevăr să succească capul cuiva, dar iubirea adevărată și sinceră nu este legată de ea. Privește la mama ta. Ea nu mai este frumoasă, și totuși ea iubește atât de mult pe tatăl tău, încât el, la rândul său o poartă neconținut în ochii lui. Așa dar frumusețea, în sine ei, putem spune că nu are valoare, e trecătoare și nu folosește în vieța casnică.

Aceasta este realitatea. Voi, fetelor frumoase, nu vă supărați și credeți cele cetite.

Ar fi de dorit să deveniți cunoscătoare, versate în a aprecia frumusețea după adevărata ei valoare. Ademenitorii voștri vă vor seduce, vă vor face curte, admirându-vă și linguşindu-vă. Nu vă lăsați atrase în cursă, nu vă faceți idei prea înalte despre frumusețe. Ar fi duros pentru voi. Frumusețea și nevinovăția sunt ca și cele două talere ale unui cântar: din moment ce una din ele se ridică în înima voastră, cealaltă coboară. Și acest lucru îl știu prea bine seducătorii, căutând să înalte cât de mult în fața voastră talerul frumuseții, pentru ca

celălalt, al nevinovăției, să se afunde cât mai mult. Ba, pretinzând că vă ajută, caută să vă demonstreze curățenia și onestitatea ca fiind ceva fanfaron și superstițios. Astfel de prieteni să dispară dinaintea voastră. Chiar dacă ar fi acoperiți cu aur și perle,

ei tot nelegiuți rămân. Fiecare dintre ei poate fi considerat ca un veninos șarpe cu clopoței. Natura i-a scutit de clopoței, deoarece s'a încrezut în sinceritatea și discrețiunea lor; dar ei n'au fost vrednici de această generozitate și ar trebui să-i poarte. Ar merita să le fie legat de părul capului sau atârnat de ureche un asemenea clopoțel, pentru ca să se avertizeze apropierea lor, oriunde ar merge.

O femeie care se îmbracă frumos și luxos numai pentru stradă, și nu pentru casă... e ca și un orator demagog... pe scenă.

Nu tot ce este frumos, este bun și util.

Nevinovăția inimii este moștenirea și po-
doaba femeii. Să știți, nevinovăția are îngerul
ei deosebit, care merge în urma voastră, păzin-
du-vă, atâta timp cât sunteți nevinovate. Nu-l
mânați, fiți convinse că, dacă el se va depărta
de voi, și fericirea se retrage dela voi.

Fetelor, nu știți cât sunteți de prețioase! Și
de asemenea nu știți ceea ce puteți fi pentru un
bărbat, dacă v'ați hotărât să-i aparțineți. Voi
sunteți un dar prețios al lui Dumnezeu. Băr-
batul trăește prin voi. Fie el bogat sau sărac,
voi sunteți pentru el o mângâiere, și-l puteți
face bucuros în tot timpul.

Voi sunteți însă singure în lume, și trebuie
s'o mai străbateți, oricare ar fi profesiunea sau
poziția voastră. Mergeți în pace și nu vă uitați
prea mult în jurul vostru. Aveți un înger care
vă urmează.

Prel. A. Văcăreanu.

Lacrămi

de
G. Graur

*Ai cunoscut vreodată cuvântul grav durere?
Ai înțeles ce 'nseamnă să rabzi doar în tăcere?
Scriptura ne vorbește că 'ndurerat Isus .
A plâns, privind Cetatea într'un duios apus.*

*Martirii-au plâns, cu lacrămi cât nu se poate spune!
Goniți pentru dreptate, luptau în rugăciune;
Și mulți ca Magdalena în criplă căutând
Dorind pe El să-L vadă se curățese plângând.*

*Esau stă scris de-asemeni că tare-a plâns anume
Gândind doar la favoarea ce-ar fi pierdut în lume...
Și, pare-mi-se, Iuda oda'l'a plâns și el
De teama judecății... când a vândut pe Miel.*

*O, suflete, când tainic, cu inima zdrobită,
O lacrimă din pleoape a curs neprihănită,
De ce a curs anume te-ai întrebat vreodată?
A fost cumva din ură? Din dragoste curată?*

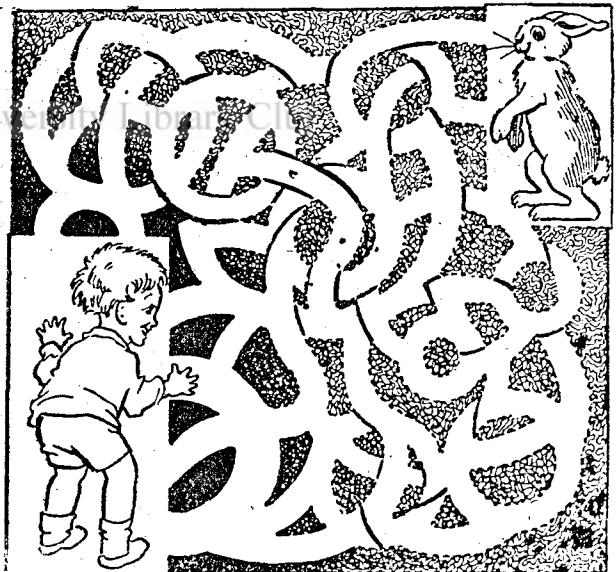
Timerețea

de
C. Ecaterina

*Străbătând copilăria, șarmecul născut al vieții,
Intr'o zi răsar în cale zorii dulci ai tinereții;
Sunt momente neuitate ce se scaldă'n fericire —
Revărsându-o peste capul tânărului blând din fire.*

*Tinerețea e plăpândă ca o floare din grădină
Vânt mai tare de se-abate, o smulge din rădăcină.
Ingrijită însă bine, ocrotită de un scut,
Ea rămâne, și 'mprejuru-i varsă un parfum plăcut.*

*Tinerețea e o haină ce se 'mbracă doar odată.
Vremea singură-a născut-o și de vreme este luată.
Când s'ăpropie dar timpul să'mbraci haina tinereții,
Nu o murdări, ferește-o, de-i noroi pe drumul vieții.*

Copilul vrea să ajungă la iepure. Pe care
drum trebuie să meargă?

*Pe gândul tău, ești tu stăpân,
Atâta cât nu-l spui,
Dar când l-ai spus, de multe ori
Devii tu robul lui.*

C. PONI.

GURA LUMII

de
Vasile Militaru

Intr'o bună dimineață,
Una dintre rațe, — tocmai cea mai vorbăreață —,
Dădu buzna la găină, ca vecină,
Și i-a spus cu groaza'n suflet, prin al ei aprins mac-mac,
Că'n zăvoi, un biet rățoi,
Intr'o clipă blestemată, a 'nghițit pe lac un ac!

Milostivă, și găina, și-a lăsat cei zece pui
Și s'a dus la niște găște, în grădină sub gutui:
— Săriți, iute, că rățoiul a 'nghițit pe lac un cui!

Găștele au dat năvală, însă una dintre ele
A trecut pe lângă turma oilor de pe vâlcele,
Și plângând amar le-a spus: — Săriți, iute, că rățoiul a inghi-
[țit, pe lac, un fus!

Oile porniră 'n goană și 'ntr'un glas cu mieii lor,
Behăiau nenorocirea în auzul tuturor,
Dar berbecul ce 'ntre ele se credea cel mai isteț,
In galop s'a dus la turma unor porci cu părul creț,
Și le spuse plângăreț:
— Săriți, iute, că rățoiul a 'nghițit un făcăleț!

Cei vreo două mii de porci,
Grași de nu puteai din baltă cu prăjina să-i întorci,
Ca trăsniți de-această veste își pierdură bieții fire
Și-au sburât spre locul unde s'a întâmplat nenorocirea,
Însă „Ghiță“, cel mai tânăr și mai plin de-al milei har,
Dădu fuga la măgar și găsindu-l într'o luncă, rupt de muncă,
Adică dormind pe-o vatră de aglic și de sulfină,
„Ghiță“, doborât, suspină:
— Sari, măgare, că rățoiul a 'nghițit azi o prăjină!

Auzind așa măgarul, a pornit cu fruntea cruntă
Și cum drumul, prin pădure, drumuia pe lângă-o nuntă, —
Miri fiind un țap ca neaua și-o căprioară mică, brună,
Lupul nun, iar vulpea nună —,
Se opri 'ntre ei măgarul și făcând privirea roată,
A strigat cu toată gura să-l audă nunta toată:
— Fraților vă cer iertare că, pe fața tuturor
Când surâde-atâta soare, eu trag umbra unui nor
Jos, lângă zăvoiu, rățoiul, mâncând azi niște pilaf,
A 'nghițit, nenorocitul, un lung stâlp de telegraf!

Și cu stâlpu'nfipt în pântec și 'n gâttej, — plutind pe ape —,
El așteaptă ajutorul tuturor, de pot să-l scape!
Glăsuind așa măgarul, cu de plâns ochii scurși,
Intr'o clipă nunta toată: mii de vulpi, de lupi de urși,
Mii de cerbi, de căprioare, bufnițe și huhurezi,
Mii de pupeze, cu pene cum la alte sburătoare nu mai vezi,
O porniră, într'o goană, cu măgarul spre zăvoi,
Unde soarta nemiloasă, doborise pe rățoi!
Însă cei plecați în fugă de la nuntă, de la cântec,

N'au răzbit pân' la rățoiul urgisit, cu stâlpu'n pântec,
 Că 'mprejuru-i, până'n zare, într'o uriașă roată,
 Ferbeau, câte orătânii viețuiesc pe lumea toată,
 Fără chip să se urnească înainte sau 'napoi,
 Dornici toți să vadă chinul sărăcuțului rățoi!
 In amurg veni și leul, într'un car cu de-aur roate,
 Și fiind el împăratul orătâniilor toate,
 Tot norodul, într'o clipă, la o parte s'a fost dat,
 Făcând loc, precum se face pentru orice împărat.
 Și 'mpăratul văzu astfel, cum pe malul celui lac,
 Năbușit de orătânii, un rățoi privea buimac!
 — Ce-ai pățit? grăi 'mpăratul, când aproape fu de-ajuns,
 Iar rățoiul a răspuns:
 Din ce spune hărmălaia, doar atât e adevăr:
 Că pe lac, azi dimineață, înghiții un fir de păr!

Leul a grăit atunci, îndreptându-se spre gloată:
 — Câte spune gura lumii! lume josnică, netoată,
 Am pierdut orice nădejde să te faci din mică, mare,
 Și nu m'ar mira, de-ai spune c'ai găsit în apă praț,
 Când probezi că ești în stare:
 Dintr'un fir de păr subțire, să faci stâlp de telegraf!

rep.

LA RASPANTIE

DIALOG

Persoane: FECIOARA, PLACEREA LUMII, INGERUL.

FECIOARA: (în nedumerire)

Voesc să aflu fericirea
 Și mă întreb pe care drum
 Va trebui să merg acum,
 Când două mi-au robit privirea?!

In stânga, drum frumos, deschis!
 E larg și străjuit de flori....
 Aeeva e, cum deseori
 Visam să merg în Paradis.

In dreapta, de privesc o clipă,
 E drumul aspru și mă tem
 Că mult va trebui să gem
 De voi porni cumva în pripă.

Urechea-mi plec la sfaturi bune:
 Vorbește-mi, tu, înțelepciune!

PLACEREA LUMII: (se apropie neobservată de fecioară)

Nu simți o lume cum te chiamă?
 Nu zăbovi deloc acum
 Copilă, fără nicio teamă,
 Cu mine hai pe largul drum.

FECIOARA:

Vorbirea ta, e drept, m' alintă,
 Dar nu știu cum de mă 'ndoesc....
 O, Doamne, cât de mult dorese,
 Curând s' ajung la dreapta țintă!

PLACEREA LUMII:

Privește înc' odată drumul:
 Belșug de tot ce poți să ceri....
 Așa de 'ntins nu e niciunul,
 El duce numai spre plăceri.

FECIOARA:

In calea dreaptă, spre colină,
 Văd o ființă de lumină....

PLACEREA LUMII:

Să nu te însoțești cu ea:
 Vezi calea cât este de grea!

INGERUL: (blând)

O, nu te teme, pace ție!
 Trimis eu sunt, de Domnul sfânt.
 Pe care drum ce te imbie,
 Te mână dorurile vii?

Din casa părintească vii;
 El știe îndoiala ta,
 Dar lângă tine eu voi sta
 Cu al iubirii gingaș gând.

Oricât e calea de îngustă,
 Cu mâna mea, te voi conduce
 La ținta care sus străluce;
 Deci vino, fericirea gustă.

FECIOARA: (*arătând spre Plăcerea Lumii*)

Cu dânsa vreau să plec acum!
În vraja sa, pe largul drum,
Imense bogății oferă:
Noroc, onoare,

INGERUL:

Efemeră!
Tot ce-ți vorbi este minciună,
Nu-i pace-acolo, e furtună!

FECIOARA: (*către Plăcerea Lumii*)

Ai spus minciuni tu către mine?
Nu! N'o pot crede despre tine!

PLACEREA LUMII: (*mulțumită*)

Ce bine faci că mi te'ncrezi
Și 'n vorba mea te 'ntemeiezi!
Să mergem în glumiri, în cânt
O viață 'ntreagă pe pământ.

De bucurii, lumea-i regină!
Ti 'ntinde cupa ei, senină
Să bei dintr'ansa cu plăcere;
Nu sta la gând, fă tot ce-ți cere!

INGERUL:

Copilul meu, urechea ta
Îți pleacă și povăția ia:
Din fața Tatălui iubit
Eu-pentru tine am venit.

O, lasă tot, privește 'n sus!
Acolo-i viața de nespus;
Și-aici când grija te apasă,
Cu niciun chip El nu te lasă.

FECIOARA:

Atunci, te rog, una să-mi spui:
— Venit ești dela Dumnezeu —,
De ce-i așa îngust și greu,
Dacă e drumul Domnului?

INGERUL:

De ce? Mântuitorul tău
A mers pe el; nu poți altfel
S' ajungi și tu la sânul Său,
Decât pe drumul tras de El.

Te pleacă harului divin:
— Acum când El te-avertizează
Să nu te lași cuprinsă 'n mreață —
Ascultă sfatul meu și vin!

PLACEREA LUMII:

Te răsgândește cât mai bine:
Pe drumu 'ngust de te vei ține,
Ti se va da o viețuire
De suferinți ca răsplătire.
De vrei cu Ingerul, ... pășește
Dar deosebirea cumpănește:

Tu poți sorbi cu mult mai bine,
Dintr' ale lumii daruri fine.
Ea-ți dă triumfuri, te onoră,
Pe dreapta vei primi ocară!

FECIOARA: (*meditând*)

Să merg acum pe calea 'ngustă
Ce n' are flori, când spini se 'ncrustă...
Ar fi prea mult chiar de la mine...
(*spre Plăcerea Lumii*)

O, ia-mă tu să merg cu tine....

INGERUL: (*reține pe fecioară*)

Spre moarte nu porni, când din iubire
Te cheamă Domnul bun la mântuire.
Plăcerea-i scurtă, nesfârșit amarul;
Deci fericirii nu respinge darul....

FECIOARA:

Ah, ce să faci! La lume am eu gândul,
Dar tot spre inger să pornesc e rândul...

PLACEREA LUMII: (*deschide un coș, pe care-l poartă pe mână*)

Comoara este-a ta de, vrei să vii!
Onoare, aur, bani (ai multe mii),
Ești tânără, să răzi în joc
Glumind și petrecând cu foc....
La bătrânețe-apoi te pocăește,
Acum să vii și nu mă plictisește!

INGERUL: (*rugător*)

Ascultă-a Domnului chemare.
Azi este timp, El azi te chiamă.
Predă-te Lui în adorare
Și 'n veci trăi-vei fără teamă;

Orice-ai putea primi în lume:
Avere, rang oricât de mare,
Când mori, se uită cu-al tău nume...
Plăcerea toată-i trecătoare.

Deplin de vrei a înțelege
Cât ești de Tatăl tău iubită,
Îți dau nepieritoarea lege
Pe drum să-ți fie conduită.
(*Ingerul îi predă o Biblie*)

FECIOARA: (*cu convingere*)

Sunt sigură! Cu tine mă voi duce.
Din veselii, plăceri... eu fug la cruce.
E drumul drept ce duce 'n țara mea.
Dă-mi mâna ta! M' apucă cu țările!
Prin noapte, prin a vremilor urgie,
Eu merg spre țara mea! Dă-mi mâna ta!
Dă-mi mâna: de-oi cădea în disperare;
Mă vei purta pe brațe iubitoare
La Tronul lui Isus! Dă-mi mâna ta!

Traducere de A. MOROȘAN

Prelucrare de ION DINESCU.

— Invidia e cel mai stupid viciu, pentru că
nu-ți aduce niciun câștig

De BALZAC

— Educația publică duce la democrație:
educația particulară duce la despotism

GALIANI.

COLTUL Juniorilor

Dragoste de mamă

Trecuseră ani mulți de când Mircea își părăsise casa. Dorul după o viecea *mai liberă*, îl dusese departe de mama lui. Toate rugămintele mamei sale, bătrâne și fără alt sprijin, rămăseseră fără niciun răspuns din partea fiului său care, în dorul său de a pleca, nu se uita cât de mult amărăște inima bătrânei sale măicuțe.

Și după multe peripeții ajunse în America, locul ce-l atrăsese și unde credea că-și va găsi fericirea, sperând ca apoi de acolo să se întoarcă îmbogățit.

Însă planurile și visurile făurite de el sub farmecul vrajei luminii dulce de lună, nu voiau să se realizeze, cu toate străduințele sale. Căutare în fel și fel de chipuri să ocupe un serviciu, însă cu greu putea străbate printre rândurile celor fără de lucru, spre a ocupa un post.

Într-o seară, după o zi de umblet continuu, nemâncat și obosit, se îndreptă agale spre casa unui om milostiv care, având milă de el îi oferise de vreo două săptămâni un loc în podul grajdului. Tot mergând așa pe drum, cu capul plecat și abătut de fel și fel de gânduri, deodată ajunseră la urechile sale sunetele plăcute ale unei orgi, însoțite de glasurile a multor inși ce cântau în biserica de peste drum.

Trecuse el de multe ori pe acolo, dar în seara aceasta, ceva îl atrăgea mai mult. Pășii în biserică sfios. Dar deodată inima îi tresări și pe obraji începu să-i picure lacrimi. Se cânta tocmai cântarea pe care o întonase împreună cu mama lui în ajunul plecării din casa părintească. Chipul măicuței lui dulci îi apărură în față, și fără să-și dea seama se alătură de ceilalți credincioși și începu să înalțe împreună cu ei laudă Celui Preaînalt. Ascultă cu atenție predica. Cuvintele predicatorului îi dădu o nouă viecea, hotărându-se a se întoarce cât mai de grabă la mama lui, spre-a-i cere iertare de supărarea pricinuită prin plecarea lui nechibzuită și spre a-i fericii ultimele zile.

A doua zi se interesă de primul vapor ce pleca spre țara sa și se angajă să slujească la orice pentru învoirea de a fi dus în patria lui.

Ajunse în orașul unde-și petrecuse copilăria într-o Vineri seara. Se duse drept acasă. În cameră era lumină. Se uită pe fereastră și văzu pe măicuța sa stând îngenunchiată și rugându-se. Pășii ușor în casă prin ușa ce o găsi întredeschisă, și ascultă la ruga ce o înălța mama sa către cer. Ea nu cerea altceva, decât ca Dumnezeu să aibă grijă de iubitul ei Mircea, să-l păzească de orice rău, și să-l readucă lângă ea mai înainte ca ea să fie chemată la odihnă.

Cu greu se putu abține Mircea să nu izbucnească în plâns, așteptând ca măicuța să-și termine ruga. Ce mângâiere și ce bucurie simțea el auzind acele cuvinte rugătoare rostite pentru el. Și când măicuța se ridică, cu câtă iubire o îmbrățișă și cât de fericiți s'au simțit.

Dar un lucru îl miră pe Mircea, căutând să afle un răspuns. De cum intrase în casă, el observase că patul în care el se odihniase atâta vreme, era pregătit ca și cum l-ar fi așteptat. Atunci mama lui îi spuse: „Scumpul meu Mircea! Din ziua în care tu ai plecat, nu am încetat să mă rog pentru tine și am știut că Dumnezeu are să mi te readucă. De aceea în fiecare seară ți-am pregătit patul, ca atunci când vei veni să te odihnești“.

La fel, ca și în cazul istorioarei de mai sus, ne găsim noi oamenii față de Dumnezeu. În iubirea Sa, El voise să ne țină lângă Sine, dar noi, în dorul nostru de a ne împlini dorințele noastre proprii, nu am luat seama la sfaturile și îndemmurile Sale, ci ne-am depărtat tot mai mult de El.

Fiecare dintre noi și-a făcut experiențele Sale. De aceea, sosit este timpul ca să ne reîntoarcem la El cu toată inima. Mai mare decât iubirea de mamă este iubirea lui Dumnezeu, care ne așteaptă gata a ne trece cu vederea timpul cât l-am întristat.

Să venim la El, și vom înțelege atunci ce însemnează iubire, căci deși noi păcătoși fiind, Dumnezeu, prin Isus Hristos, este gata a ne lua la Sine ca pe niște ființe sfinte, și astfel să ne facă fericiți.

Astăzi Dumnezeu este dispus să-Și desvăluiească întreaga Sa iubire față de noi. Să profităm de acest timp prețios și să venim la El.

V. Florescu.

Răul ce facem cuiva, nu ne atrage atâtea persecuțiuni și ură, cum ne atrag calitățile noastre bune.

Argument.

Un creditor, plictisit de lungă așteptare, se hotărăște să surprindă pe debitorul său acasă, pentru a-l sili să plătească ce i se cuvenea. Găsește pe acesta tocmai la masă, bine instalat în fața unui curcan fript:

— Ai căzut rău, îl anunță debitorul, n'am pus mâna pe niciun ban de dimineață, sunt ras.

— Cine e ras, răspuse celălalt infuriat, nu mănâncă friptură de curcan.

Atunci, debitorul oftând:

— Bief curcan! Il mănânc silit. Nu mai aveam ce să-i dau de mâncare....

Economie.

Ea: Nicule, imi trebuie neapărat câteva rochii noi. Sunt sigură că toți vecinii cunosc pe dinafară tot asortimentul meu.

El: Dragă, cred că ar fi mai ieftin să ne mutăm!

PUTEREA CUVANTULUI

Napoleon disgrățiase pe unul din generalii săi. Generalul făcea toate sforțările să-l îmbuneze. Într-o zi venind față 'n față cu Impăratul, acesta-i întoarse spatele.

— Sunt fericit, Sire! strigă generalul. Sunt fericit că nu mă mai considerați dușman!

— Cum așa? întrebă Napoleon mirat.

— Fiindcă Majestatea Voastră n'a întors nicio dată spatele unui dușman! ... Napoleon îl trase de ureche și se împăcă.

Cucuvea.

Lămurire.

La spital se aduce de către un comisar un muncitor snopit în bătăi.

Internul: Văd că ai fost mai rău lovit, în regiunea lombară și în regiunea frontală.

Muncitorul: Eu am fost lovit la intrunire; nu mai năsoci și d-ta în proces verbal alte alea, domne doftor.

Destăinuire.

Nicu și Jean își laudă mamele:

— O fi așa cum zici tu, dar mama mea face ceva ce nu poate să facă a ta.

— Ce?

— Poate să-și scoată dinții din gură dintr'o singură dată.

Candid.

— Bine, moș Grigore, nici nu-mi mai dai bună ziua când mă vezi?

— Credeam că ești supărat, domnule doftor.

— De ce?

— Păi dacă n'am mai fost bolnav de atâta vreme.

Sinceritate.

— Mă băiatule, câte kilograme de lapte dă pe zi vaca voastră?

— Cam la vre-o opt....

— Și ce faceți cu el?

— Apăi două kile-l bem noi și douăsprezece le vindem în târg!

INTELEPTUL ȘI BARCAGIUL

— Un savant persan trecea odată râul Tigris într'o barcă. Pe când luntrașul văsla, savantul îl întrebă câte versete din Coran știe pe dinafară.

— Ca să spun adevărul, niciunul, replică cinstitul luntraș.

— Atunci ai pierdut un sfert din viață, afirmă savantul.

După un timp savantul puse altă întrebare luntrașului:

— Ce știi despre astronomie?

— Nimic, răspuse acesta, iar savantul exclamă:

— Ai pierdut și al doilea pătrar din viață.

Trecură iar câteva minute și barcagiul se pomeni cu altă întrebare:

— Te pricepi la matematică?

— Nici nu știu ce e aia, răspuse omul din popor.

— Atunci ai pierdut trei sferturi din viață.

Savantul nici n'apucă să spună bine aceste cuvinte, când barca se lovi de o stâncă și începu să se dea la fund. Barcagiul sări în sus întrebând pe înțelept: Știi să înnoți, maestre?

Acesta răspuse negativ și atunci barcagiul strigă: Agăță-te de gâtul meu și lasă-mă să te duc la mal, altminteri ai pierdut câte și patru pătrimi din viața ta....

La școală.

Profesorul (povestind elevilor): Ieri, mergând pe stradă, am văzut un om bătând fără milă pe un biet măgar. Imediat am intervenit. (Apoi, adresându-se unui elev)

— Ionel, știi tu din ce sentiment am făcut eu aceasta?

Ionel: — Din iubire frățească, domnule profesor.

Lulu.

Jocuri de Familie

Problemă de logică

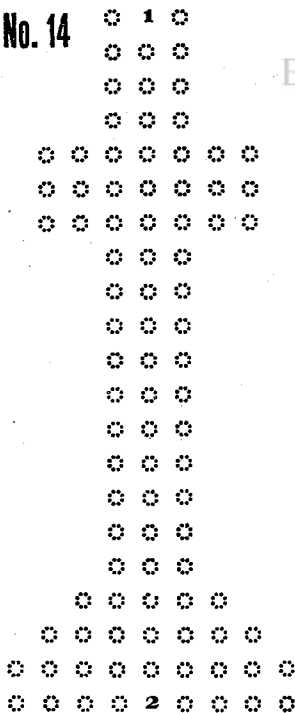
No. 13 O femeie trimete pe fiul său la fântână să aducă 7 litri de apă, nici mai mult nici mai puțin, precis 7 litri de apă, și-i dă pentru aceasta două vase: un vas de 5 litri și un vas de 3 litri. Cum va face dânsul ca să aducă acasă exact 7 litri?

trimes de G. A.

Crucea Golgotei

No. 14

- Oraș Fenician
- Rege în Iuda, care a îndepărtat pe mama sa de la tron
- Tatăl unui tânăr slujitor al lui Moisi
- Punct cardinal
- Popor din timpul primilor apostoli.
- Împărat din Iuda, muștrat de Iehu pentru neascultare
- Soția lui David din Israel.
- Finalul expresiei aramaice. „Domnul Vine”. —
- Cetate căreia Jacob i-a schimbat numele.
- Mare împărat Persan.
- Finalul expresiei aramaice. „Domnul Vine”.
- Omul cel mai răbdător.
- Nepotul lui Caleb.
- Femeie moabită, credincioasă.
- Preot ai cărui copii erau neascultători.
- Preoteasă care a așteptat prima venire a Domnului Isus
- Simbol al necredincioșilor.
- Tânăr cast ajuns demnitar.
- Fiu al lui Iacob.
- Unul dintre 31 împărați bătuți de Iosua.
- Semnul legământului.

Vertical : 1—2

Numele Domnului Isus, după jertfirea sa pe Cruce.

trimes de C. I. N. Ploești.

Pasărea sboară

Toți participanții stau în jurul unei mese sau în formă de cerc, dacă sunt la aer. În jurul mesei, țin o mână pe masă, stând în picioare, țin o mână pe genunchi. Conducătorul va striga un nume de pasăre, de insectă sau de lucru care sboară, și în același timp, va ridica mâna în sus. Toți jucătorii vor trebui să-l imite. De exemplu, formula de strigat este următoarea: „vrabia sboară” sau „musca sboară” sau „balonul sboară” și în același timp ridică mâna. Jucătorii repetă imediat ceea ce a strigat conducătorul, ridicând și ei mâna. Conducătorul va trebui însă, din când în când, să inducă pe jucători în eroare, strigând de exemplu: „câinele sboară” sau „elefantul sboară” sau „butoiul sboară” și va ridica de asemenea mâna. Jucătorii trebuie să fie atenți și dacă aud un nume de ceea ce nu sboară să repete numai din gură, dar să nu ridice mâna. Dacă din neatenție vreun jucător ridică mâna, va trebui să dea un zălog. Il va putea răscumpăra, la sfârșitul jocului, în urma unei pedepse, dată de conducător sau chiar de un jucător. Întâiu se anunță pedeapsa și pe urmă se arată zălogul, care va rămâne ascuns tot timpul jocului.

trimes de M. Cazan.

				34
				34
				34
				34

34 34 34 34

No. 15 Aranjați în fiecare pătrat cifrele dela 1—16 în așa fel ca adunate în orice sens, vertical sau orizontal, fiecare rând de pătrățele să dea totalul de 34.

trimes de D. Dinișă.

No. 16 Mai multe ciori s'au așezat pe câțiva pomi, dar neavând loc toate, una a rămas pe jos. Tot acele ciori, venind cu altă ocazie, s'au adăpostit pe aceiași pomi, dar așezându-se câte două în fiecare pom, a rămas un pom gol. Câte ciori și câți pomi au fost?

trimes de Nelly Bujor.

Nu tăiați ceea ce puteți deslega

Intrebări și RĂSPUNSURI

(De aci înainte, vom prezenta în rubrica aceasta cetitorilor noștri fel de fel de întrebări privitoare la problemele particulare cari se pun tineretului. Toți iubiiții noștri prieteni sunt invitați în mod cordial să trimeată redacției întrebările lor, indicând

numele și adresa lor, sau eventual un pseudonim. Aceste întrebări vor fi puse sub ochii tuturor cetitorilor cari vor avea ocazia să le studieze, fie pe toate, fie numai una sau două. Rezultatul studiului lor, care va fi cât mai concentrat și precis, îl vor trimete pe adresa redacției; răspunsurile cele mai bune vor fi publicate ulterior.)

25. Sunt cazuri excepționale când, fără să te faci vinovat, poți ceti o scrisoare adresată altcuiva?

V. Fotino.

26. Am un scris urit. Scriu destul și tot urit rămâne. Primesc observații peste observații. Ce-aș putea face ca să mi-l îndrept?

Anny.

27. Părinții mei îmi dau în fiecare săptămână ceva bani de buzunar. Trebuie să dau cecime din acești bani?

A. T. F.

13. De călăreți pe asini albi se vorbește în *Judecători 5, 10*.

14. Profetul care a făcut să plutească fierul unui topor pe deasupra apei este ELISEI: *2 Regi 6, 6*.

15. Regele care a plâns până n'a mai putut a fost DAVID: *1 Samuel 30, 4*.

16. Despre un om cu 24 de degete se vorbește în *2 Samuel 21, 20*.

17. Cele opt persoane, amintite în Biblie, cari au murit de două ori sunt:

- 1) Fiul văduvei din Tarepta: *1 Regi 17, 21—22*.
- 2) Fiul Sunamitei: *2 Regi 4, 32—37*.
- 3) Omul care a fost aruncat în mormântul lui Elisei: *2 Regi 13, 21*.
- 4) Fiica lui Iair: *Marcu 5, 35. 42*.
- 5) Tânărul din Nain: *Luca 7, 11*.
- 6) Lazăr: *Ioan 11, 11—44*.
- 7) Tabita: *Fapt. 9, 36*.
- 8) Eutichu: *Fapt. 20, 9—12*.

18. Omul care ar fi rămas mort dacă n'ar fi fost înmormântat, este acela care a fost aruncat în mormântul lui Elisei: *2 Regi 13, 21*.

19. Despre omorîrea a 70 de oameni, capetele lor fiind puse în coșuri și trimese unui domnitor se vorbește în *2 Regi 10, 7*.

20. Tânărul care a dărâmat altarul lui Baal și Asartea este GHEDEON: *Judecători 6, 25—28*.

21. Cel care a făcut trei jurăminte în aceeași zi fără să se țină de niciunul a fost SAUL: *1 Samuel 24, 39. 44*.

22. Omul care și-a dorit moartea din cauza unei dureri de cap este IONA: *Iona 4, 8*.

23. Moise a fost pe muntele Sinai de 6 ori:

- 1) 2 Moise 19, 3. 7.
- 2) " " 19, 9. 14.
- 3) " " 19, 20. 25.
- 4) " " 24, 9. 11.
- 5) " " 32, 30—35.
- 6) " " 34, 4. 29.

24. Bărbatul care a ucis cu un otig de plug 600 de oameni este ȘAMGAR: *Judecători 3, 31*.

Soluțiile Jocurilor

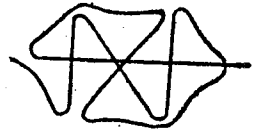
din No. 3, 1933.

No. 8	6	7	2	15	No. 9	I
	1	5	9	15		n U c
	8	3	4	15		n a B a b
	15	15	15			p r i m i
						u R ă
						E

No. 10 Iluzie optică. Intoarceți revista, uitați-vă dealungul liniilor paralele și veți constata iluzia

No. 11 Vânătorii erau bunicii, tatăl și fiul.

No. 12

Deslegătorii întrebărilor și jocurilor

din No. 3, 1933.

Alexandria: Mimi, Bebe și Didi Mocanu; *Antonești:* Ioana, Ilinca Bălașa, Steliana Burcea; *Const. și Iancu Căpățână:* Mielu și Sița Ciobanu, Ioniță Iordan; *Bacău:* Olimpia și Maria Alexe, C. Mihai, Elena Melciuc, Netty Bujor, Gh. Constantinescu, Ana Vicente; *Bazargic:* Nady Marceva, P. Petroff; *Bărlad:* Paulina și Emanuel Dașoveanu, Ioan Siminescu, I. Chelaru, Al. Ciolan; *Brăila:* Onatu Ștefan; *Buciumeni:* Buică și Florica Apostolescu, Victor Bălbăe; *București:* Costică și Petre Udrescu, Al. Manicaticide,

Nicu Eftimie; *Caroso*: Aurica și Valeria Kiorescu, Alex. și Ag. Pohoăț; *Cernăuți*: Darie Vasile; *Cioaraș*: Atanasie Ionescu, George Dumitrescu; *Cocorăști*: Marcu Stanciu; *Cojanu*: Stan Costea; *Constanța*: Ionel Popa, Petraș Ioan; *Curtișoara*: Cruceru Marcel, Dumitru Stoica; Grigore Ciurea; *Dracea*: Petruș Cârlomanu; *Focșani*: Policsenia Panait, Corneliu și Mia Florescu, Maria Mineff; *Galați*: Ilie și Elena Gherghima, Mitriță Petrescu, Fănică Vasiliu, Săndel Bejan, Nedu Cristea, Fănică Ionescu, Emanoil Grigoraș; *Licurici*: Dumitru Diniță, Victor Stănescu; *Macea*: Ecaterina Sfăt, Iuliana și Iafet Ardelean, I. Săndulescu, Elena Căzan, Ecaterina Săcu, Maria Moțiu, Dimitrie Cresan-fiul, Mărioara Chețan, Sabina Cazan, C. Miron; *Măgureni*: Ioan Moțiu; *Moreni*: Toader Lupu, Gh. Chisar, Ion Dogaru; *Nadeș*: Elena Trofin, Tina, Ion și V. Dospinescu, Nicolae Solomon, Pintilie Baci, Zahari Ardelean; *Neogoști*: Gh. Puică, D. Popa, Maria Ionescu, Manda și Anghelina Guțu, Marioara Guțulescu; *Nicolești*: Petrache Mocanu, Dumitrache Dănăilă; *Piatra-Neamț*: Vasile Ghitta, Maria Smântână, Ionel Danciu; *Ploiești*: Ecaterina Busuioc; *Pochidă*: Petrică Badiu; *Provița*: Ion Mândoianu; *Punghina*: Marioara Bradu, Cornel Beșliu, Nicolae Vladu; *Roșiori*: Vasile Gevelică; *Seaca*: Nicolae și Alexandru Pârlea; *Siliștră*: Radca Ganea; *Slătioara*: Dumitru Ciocârlan; *Strunga*: Dorina Damain; *Tecuci*: Maricica Iordache; *Turnu-Severin*: Eugen Mazilu, Nae Beșliu; *Ulmeni*: Ilie Bugeanu; *Viperești*: Diamanta și Fănică Mazilu, Ilie Boncu.

(manuscrisele, publicate sau nepublicate, nu se inapoiază)

Mocu. — Joc interesant; la timpul convenit va apare.

F. I. Galați. — Felicităm tineretul din Galați pentru inițiativa luată. Ne bucurăm nespus de o așa solidaritate și sperăm că vor deveni, cu toate că n'au fost dela început, cei mai buni prieteni ai „Amicului”.

M. Cazan. — Material bogat și interesant. Mulțumim.

Rodisi. — Problema interesantă, dar puțin complicată. Primit mai înainte pe cea publicată în numărul prezent.

I. A. Macea. — Mulțumim pentru floriceică. **Zahari Ardelean.** — Ai uitat să ne trimiți răspunsurile.

D. Făurescu. — Ca să publică versurile trimese, ar trebui să comandăm un clișeu pentru muzică, ceea ce ar fi prea costisitor. Vom căuta o modalitate oarecare.

S. Gavriliță. — Prima impresie mai există?

I. B. Rădoești. — D-ta rogi pe alteineva să se uite în revistă dacă lucrările d-tale au fost publicate. Acum nu ne mirăm că nu primim răspunsul solicitat în numărul trecut!

Star. — Da, d-ta ești singurul care ai relevat ideea. Am fi bucuroși să primim ceva și din partea d-tale pentru această rubrică.

D. I. D. Licurici. — Unele întrebări sunt prea ușoare, altele n'au răspuns. Jocurile vor apare treptat și fără obligație ca în fiecare număr să apară unul. Sunt mulți participanți cari gândesc și așteaptă în nedumerire ca și d-ta. Dacă mai ai material, trimete-l. În așteptare, mulțumim călduros pentru cele primite.

E. B. Ploiești. — Credem! Credem!

I. D. (M). — Există un timp pentru mâncat, un timp pentru dormit, un timp pentru râs, altul pentru plâns, un timp pentru scris răspunsurile la „Amicul Tinerimii”, și un timp pentru mâncat semințe de dovleac!

D. Ciocârlan. — Problemele d-tale sunt indescifrabile. Rugăm ceva mai clar.

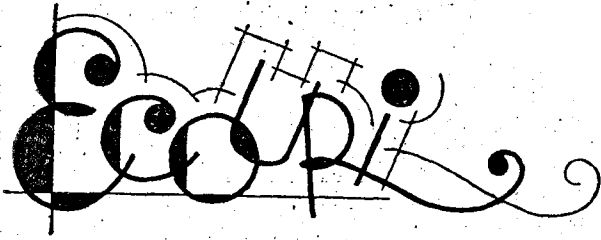
— Am primit un material atât de abundent la redacția noastră, încât ne-ar veni foarte greu să răspundem fiecărui participant și colaborator în parte. Mulțumim foarte mult la toți de osteneala și interesul pe care-l dau pentru „Amicul Tinerimii”. Rugăm însă pe toți cetitorii să aibă răbdare și să nu se neliniștească și să ajungă la fel de fel de concluzii, văzând că fructul muncii lor nu apare în revistă. Nu se poate publica tot ce se primește la redacție, într'un singur număr. Credem că vom fi înțeleși și sperăm că pe viitor vom fi chiar scutiți de a mai da lămuriri individuale în această direcție.

Pseudonimul, același sau altul, trebuie amintit ori de câte ori se trimete ceva redacției. Am fost rugați să explicăm, ce este aceea „un pseudonim”. Poate că unii cetitori vor surâde la gândul că sunt alții cari au nevoie de astfel de explicații. Ii rugăm să fie îngăduitori și să nu uite că „Amicul pătrunde și prin colibe, unde poate că niciodată n'a ajuns ecoul acestui cuvânt. „Pseudonim, se zice despre un autor care scrie sub un nume fals, plâsmuit de dânsul sau împrumutat dela altul”, iată explicația dicționarului. Cu alte cuvinte, pseudonimul este un nume fals, un nume schimbat cu care semnează cineva o lucrare, cu scopul de a păstra în taină numele său adevărat. În cazul nostru particular, este recomandat pseudonimul cetitorului care are corespondență cu redacția. În felul acesta ceilalți cetitori nu vor putea ști cui adresează redacția cutare sfat sau cutare veste.

În numărul viitor vom introduce o nouă rubrică în revista noastră; „Pagina muzicală”. Vom inaugura această rubrică, făcând onoare lui Mozart. Facem apel tuturor cetitorilor cari au aspirațiuni în domeniul acesta, să studieze autorul amintit și să ne trimeată compoziția lor. O mică biografie, istoricul vieții sale, ceva anecdote dacă există, și eventual un scurt comentariu personal spre încheiere. Compoziția poate fi ilustrată cu fotografii din viața lui Mozart, un portret sau chiar o pagină muzicală. Mulțumim anticipat tuturor colaboratorilor.

Mândria este deopotrivă la toți oamenii, nu e deosebire decât în mijloacele și felul de a o arăta.

Acci cari depun prea mare stăruință pentru lucrurile mici, devin de obicei incapabili, pentru cele mari.

— In lumea întreagă sunt actualmente 14 miliarde 411 milioane kilometri de șosele.

America, țara recordurilor, vine în fruntea celor cinci continente, cu 6 miliarde 190 milioane. Pe suprafața Europei sunt 5 miliarde 400 milioane kilometri de șosele, așa dar mai mult decât în toată Africa, Asia și Oceania.

— Directorul învățământului tehnic dela Paris a prezidat un concurs de stenotipie, organizat de numeroase personalități din lumea industrială și comercială.

Numărul concurenților a fost foarte mare. Au ieșit învingători o domnișoară, care a bătut 230 cuvinte pe minut, premiantul al doilea un domn, cu recordul de 220 cuvinte, premiul al treilea și al patrulea au fost acordate, iarăși la două domnișoare, care au bătut câte 210 și 200 cuvinte pe minut.

— Un inventator a născocit un aparat, care se însurubează sub pian și care înregistrează fidel tot ceiace se cântă. E un mare avantaj pentru compozitori, care pot acum să-și cânte compozițiile la pian, fără să mai fie nevoiți să le scrie.

E drept că aparatul nu înregistrează sunetele cu scrisul obișnuit al notelor, ci cu un scris special, întrebuițând anumite semne, dar care pot fi apoi descifrate cu ușurință.

— Preotul negrilor din Washington, G. L. Brown a stabilit un nou record mondial de predicare, vorbind de pe amvon timp de 12 ore și 10 minute.

Dar credem că și cei care l-au ascultat au stabilit un record de răbdare.

— Când voia să întreprindă ceva — fie construire de poduri sau drumuri, fie o lege juridică, fie o chestiune administrativă sau financiară — împăratul Napoleon nu proceda la fel. Un mareșal îl întreabă, într-o zi: „Sire, de ce numiți, uneori, o comisie, iar alteori însărcinați o singură persoană?” Napoleon răspunse scurt: „Când vreau să se facă ceva, însărcinez un singur om. Când vreau să nu se facă, numesc o comisie....”

— Cu ocazia unui concurs de înot la Strasburg, un tânăr inginer alsacian a expus o centură de salvare originală.

E vorba de o bășică din cele de porc, ascunsă într-o centură obișnuită, cum se poartă la orice costum de baie. In clipa primejdiei acel care se scaldă trebuie doar să atingă un șurub la incheietoarea cor-

donului, și imediat bășica se umple cu un gaz nevătmător. Prin aceasta trupul celui gata să se înnece e adus iarăși la suprafața apei, în așa fel încât capul, chiar în cazul când înotătorul își pierde cunoștința, rămâne deasupra apei.

— Cel mai bogat om din Europa, este sir Basil Zaharoff, bătrânul și misteriosul grec, care în calitate de furnizor de războiu al Antantei, a câștigat o avere uriașă, care și astăzi încă este evaluată la vreo 80 de miliarde de lei. Zaharoff este astfel al doilea bogătaș din lume. Numai nizamul indian din Haiderbad îl întrece în bogăție. — Colosal de... bogat este și marele proprietar rural italian, senatorul Agnelli, a cărui avere este evaluată la vreo 20 de miliarde de lei. In general există în Italia un număr surprinzător de milionari, precum sunt senatorii Borsalino, Borletti, Crepsi, etc. — Unul din oamenii cei mai bogați ai Angliei este armatorul sir John Ellerman, a cărui avere este evaluată la vreo 15 miliarde de lei. Aproape tot atât de bogat este și ducele de Westminster, căruia îi aparține mare parte din Vestul Londrei. In industria engleză cele Coats și fabricantul de tutun Wills. — Drept cel mai bogat francez trece actualmente fabricantul de parfumuri Coty și fabricantul de ciocolată Menier.

— Odată la 40—50 de ani are loc expunerea hainei sfinte din Trier pe care ar fi purtat-o Isus Hristos la crucificarea Lui. Haina nu are niciun fel de cusătură. De curând a avut iarăși loc la Trier această solemnitate, în prezența tuturor autorităților laice și religioase.

— Penițele cu cari președinții Statelor Unite semnează legile importante, sunt foarte căutate de către colecționarii de amintiri. Președintele Roosevelt e amabilitatea personificată față de acești amatori. El se servește de trei și chiar patru penițe pentru o simplă semnătură, numai pentru a fi pe placul colecționarilor. Așa de pildă, semnând legea care promulga programul de refacere economică, președintele a întrebuițat o peniță pentru a scrie Franklin, alta pentru inițiala D. și a treia pentru Roosevelt.

Văzând mutra decepțională a unui prieten, președintele apucă un al patrulea toc ca să facă liniuța fa t. dela Roosevelt.

— S'au făcut statistici pentru a scoate în evidență materialul ce-l conține corpul omenesc. Un doctor dela universitatea din Westminster o face în chip umoristic. După el, corpul omenesc conține destulă apă pentru a umple un butoi de 40 kilograme, destulă grăsime pentru a fabrica șapte calupuri de săpun, destulă cărbune pentru a furniza mine la 9.000 de creioane, destul magnezium pentru a scoate o linguriță de sare, destul fier pentru a se putea alcătui un cui de mărime mijlocie, destul var pentru a putea spoi un coteț, fosfor pentru a fabrica 2.200 capete de chibrituri și sulf pentru a ucide puricii unui câine. Proporțiile sunt aceleași, fie că e vorba de ultimul cerșetor, sau de primul om în Stat. Cel puțin aci vedem egalitate!

Director : V. FLORESCU

Anul I. 1933

No. 4.

AMICUL TINERIMII

REVISTA TRIMESTRIALĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

București IV, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116.

Comenzile și sumele se vor adresa Administrației, iar coresp. redacțională pe adresa redactorului.

Redactor : P. P. PAULINI FIUL

Abonamentul :

pe un an Lei 40.—
prețul unui număr „ 10.—